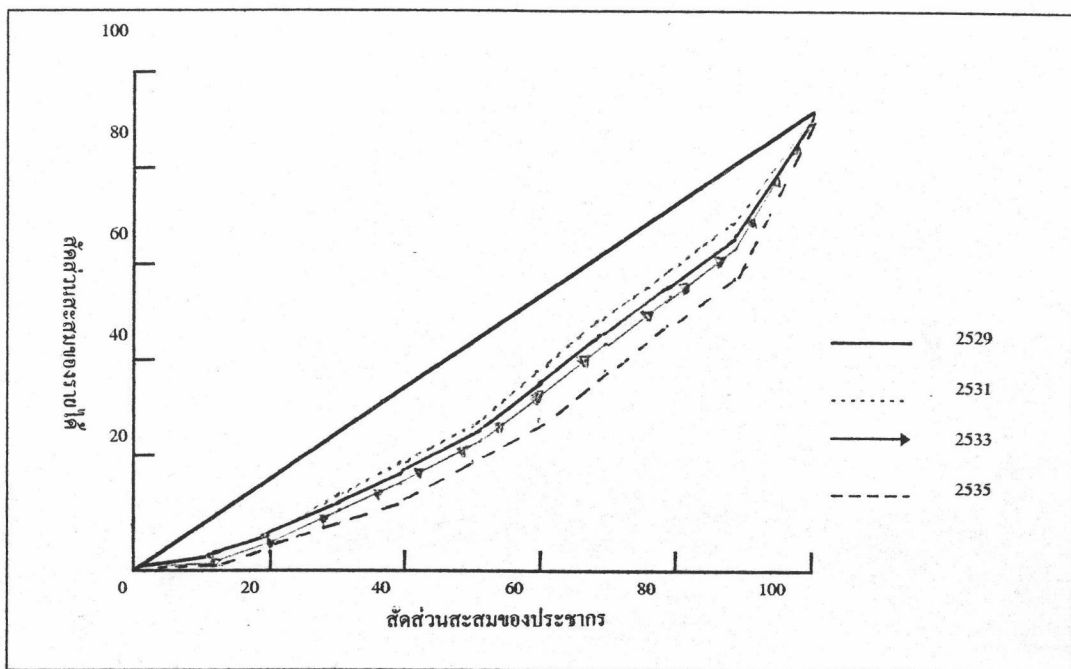

บทที่ 5

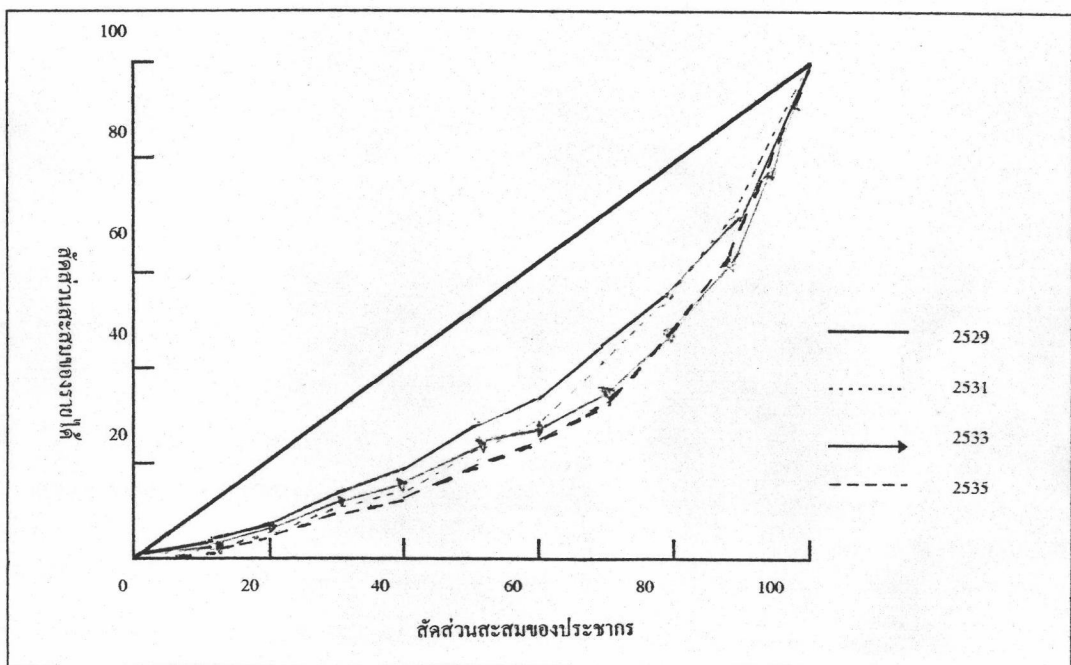
ผลการศึกษา

การศึกษาค่าความไม่เท่าเทียมในรายได้นั้นสามารถทำได้หลายวิธี วิธีหนึ่งที่นิยมใช้กันคือ การศึกษาความไม่เท่าเทียมตามชั้นของรายได้ จากข้อมูลสัดส่วนรายได้ของประชากรตามชั้นในปีต่างๆดังแสดงในตารางที่ 5.1 สามารถที่จะนำไปสร้างเส้น Lorenz curve เพื่อทำการเปรียบเทียบการกระจายรายได้ของประชากรในเวลาต่างๆ โดยเส้น Lorenz curve ที่อยู่ด้านในจะแสดงถึงการกระจายรายได้ที่มีความเท่าเทียมกันมากกว่า แต่ถ้าเส้น Lorenz curve ตัดกันจะไม่สามารถบอกได้ว่าปีใดมีการกระจายรายได้ที่ดีกว่าขึ้นอยู่กับการให้น้ำหนัก ดังนั้น การใช้ดัชนีเพื่อวัดค่าความไม่เท่าเทียมจึงมีความเหมาะสมมากกว่าเมื่อต้องการเปรียบเทียบผลของการกระจายรายได้ รูปที่ 5.1 แสดงถึงเส้น Lorenz curve ในปีต่างๆของกรุงเทพมหานครซึ่งพบว่ามีความสอดคล้องกับค่าดัชนี Shorrocks และดัชนี Gini คือปีพ.ศ. 2531การกระจายรายได้ของประชากรที่อยู่ในกรุงเทพมหานครจะมีความเท่าเทียมกันมากกว่าปีพ.ศ. 2529 แต่หลังจากปีพ.ศ. 2531 เป็นต้นไปการกระจายรายได้มีแนวโน้มที่แยลงอย่างเห็นได้ชัด ค่าของความไม่เท่าเทียมเมื่อวัดโดยดัชนี Shorrocks คือ 0.279, 0.258, 0.305 และ 0.360 และมีค่าเท่ากับ 0.396, 0.379, 0.41 และ 0.443 เมื่อวัดโดยดัชนี Gini การกระจายรายได้ของเขตปริมณฑลเมื่อพิจารณาจากรูปที่ 5.2 พบว่ามีการตัดกันอย่างชัดเจนของเส้น Lorenz curve ในปี 2529และ2531 เส้น Lorenz curve ของปี 2533และ2535 โดยเส้น Lorenz curve ของปี 2529 จะแสดงการกระจายรายได้ที่มีความเท่าเทียมกันมากกว่าเส้น Lorenz curve ของปี 2533 และ 2535 อย่างชัดเจน และจากค่าของดัชนีทั้งสองพบว่าการกระจายรายได้ของเขตปริมณฑลมีแนวโน้มแยลงเรื่อยมาตั้งแต่ปี 2529-2535 โดยมีค่าเท่ากับ 0.247 0.282 0.304 และ 0.319 เมื่อวัดโดยดัชนี Shorrocks และมีค่าเท่ากับ 0.364 0.388 0.409 และ 0.419 เมื่อพิจารณาจากดัชนี Gini ซึ่งดัชนีทั้งสองให้ค่าเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากการเปรียบเทียบค่าของความไม่เท่าเทียมระหว่างกทม.และปริมณฑลพบว่า กรุงเทพมหานครมีการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันมากกว่าเขตปริมณฑลเพียงปีเดียวคือปี 2531 ส่วนในปีอื่นๆคือปี 2529,2533 และ 2535 เขตปริมณฑลกลับมีการกระจายรายได้ที่เท่าเทียมกันมากกว่ากรุงเทพฯซึ่งอาจพิจารณาได้จากตารางที่ 5.1 ที่แสดงสัดส่วนรายได้ของประชากรตามชั้นซึ่งพบว่าปี 2531 สัดส่วนของชั้นที่มีรายได้ต่ำที่สุด 20% ในปริมณฑลมีส่วนแบ่งรายได้น้อยกว่ากรุงเทพฯ

รูปที่ 5.1 : เส้น Lorenz curve ของกรุงเทพมหานครปี 2529-2535

รูปที่ 5.2 : เส้น Lorenz curve ในเขตปริมณฑลพ.ศ. 2529-2535

ขณะที่เขตปริมณฑลกลับมีส่วนแบ่งของชั้นที่มีรายได้สูงสุด 20% น้อยกว่าเล็กน้อย โดยส่วนแบ่งรายได้มีค่าเท่ากับของทั้งสองชั้นมีค่าเท่ากับร้อยละ 6.2 และ 45.7 สำหรับกรุงเทพฯ และมีค่าร้อยละ 5.5 และ 45.2 สำหรับเขตปริมณฑล ในทางตรงกันข้ามกรุงเทพฯกลับมีสัดส่วนของชั้นที่มีรายได้ต่ำที่สุด 20% ต่ำกว่าเขตปริมณฑลในปี 2529 และ 2533 และมีสัดส่วนนี้เท่ากับปริมณฑลในปี 2535 ขณะเดียวกันสัดส่วนของชั้นที่มีรายได้สูงสุด 20% ของกรุงเทพฯจะมากกว่าเขตปริมณฑลอย่างชัดเจนในปี 2529 และ 2535 แต่มีค่าสัดส่วนนี้น้อยกว่าปริมณฑลเพียงเล็กน้อยในปี 2533 ดังนั้นกรุงเทพฯจึงมีการกระจายรายได้ที่แย่กว่าอย่างเด่นชัดเมื่อเทียบกับเขตปริมณฑลสำหรับปี 2529 และ 2535 แต่กลับมีค่าความไม่เท่าเทียมมากกว่าเขตปริมณฑลเพียงเล็กน้อยในปี 2533

เปรียบเทียบความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มตามประเภทของปัจจัย

นอกจากจะพิจารณาค่าความไม่เท่าเทียมตามชั้นของรายได้แล้ว เรายังสามารถหาสาเหตุของความไม่เท่าเทียมได้จากค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มจาก Shorrocks' Index ดังตารางที่ 5.2 และ 5.3 ที่แสดงถึงค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มและการอันดับของค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม การศึกษาในที่นี้จะไม่ทำการจัดอันดับของปัจจัยทางด้านภูมิภาค เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวมีความไม่เท่าเทียมโดยรวมแตกต่างจากปัจจัยอื่นๆ จากตารางที่ 5.2 จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา การศึกษาและอาชีพจะเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของกรุงเทพฯในการก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียม โดยจะมีค่าส่วนสนับสนุนระหว่างร้อยละ 17.35-26.05 สำหรับปัจจัยทางการศึกษา และ 17.11-23.02 สำหรับปัจจัยทางอาชีพ ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม อายุ และ ภาคเศรษฐกิจจะมีความสำคัญรองลงมา โดยอายุจะมีความสำคัญน้อยกว่าภาคเศรษฐกิจเพียงปีเดียวคือปี 2531 เพศแทบไม่มีความสำคัญเลยในการเป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่เท่าเทียม เนื่องจากมีความสำคัญน้อยที่สุดและมีค่าส่วนสนับสนุนไม่ถึงร้อยละ 1 ในเขตปริมณฑลจะมีการจัดอันดับที่แตกต่างจากกรุงเทพฯเล็กน้อย โดยในปี 2529 2531 อาชีพ และ ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมจะมีความสำคัญมากกว่าการศึกษาในการก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียม ตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นไปการศึกษาเริ่มมีค่าส่วนสนับสนุนระหว่างกลุ่มเพิ่มสูงขึ้นจนกระทั่งปี 2535 การศึกษาจะเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดต่อการอธิบายการเกิดความไม่เท่าเทียมโดยมีอาชีพ และ ชั้นทางเศรษฐกิจจะมีความสำคัญรองลงมา สำหรับความไม่เท่าเทียมทางด้านภาคเศรษฐกิจ อายุ และ เพศนั้น เขตปริมณฑลให้ภาพอย่างชัดเจนว่าภาคเศรษฐกิจมีความสำคัญมากกว่าอายุ เนื่องจากภาคเศรษฐกิจมีค่าส่วนสนับสนุนที่มากกว่าอายุทุกปี โดยเพศจะมีความสำคัญน้อยที่สุด

ความไม่เท่าเทียมในปัจจุบันทางด้านภูมิภาค

ค่าความไม่เท่าเทียมโดยรวมเมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.4-5.5 ปรากฏว่ามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยมีค่าเท่ากับ 0.270, 0.310, 0.318 และ 0.367 ในปี 2529 2531 2533 และ 2535 ตามลำดับ

ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของรายได้ ปรากฏว่ากรุงเทพฯมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าเขตปริมณฑลตลอดระยะเวลาที่พิจารณา โดยในปี 2529 กรุงเทพฯมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมถึง 0.24 และในเขตปริมณฑลมีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวม -0.12 ส่งผลให้ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มมีค่าเพียง 0.013 และมีส่วนสนับสนุนเพียงร้อยละ 4.88 ของค่าความไม่เท่าเทียมโดยรวม ปี 2531 รายได้เฉลี่ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2529 ในเขตกรุงเทพฯ โดยมีรายได้ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมเพิ่มขึ้นเป็น 0.29 และในเขตปริมณฑลมีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมเพิ่มขึ้นเป็น -0.26 ส่งผลให้ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 0.039 และมีส่วนสนับสนุนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 12.61 สำหรับปี 2533 ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มและส่วนสนับสนุนมีแนวโน้มลดลงจากปี 2531 อย่างมาก โดยมีค่าเท่ากับปี 2529 คือ 0.013 และมีส่วนสนับสนุนลดลงเหลือเพียงร้อยละ 4.18 และค่าความไม่เท่าเทียมนี้ได้เปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี 2533-2535

เมื่อพิจารณาถึงค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มจากดัชนีShorroock และ ดัชนีGini พบว่าความไม่เท่าเทียมภายในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑลจะมีลักษณะแตกต่างกันเล็กน้อยคือค่าความไม่เท่าเทียมกันของกรุงเทพฯจะมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยจากปี 2529-2531 หลังจากนั้นจะเพิ่มสูงขึ้นจนกระทั่งถึงปี 2535 แต่ค่าความไม่เท่าเทียมของปริมณฑลจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดเวลา นอกจากนี้กรุงเทพฯจะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มสูงกว่าเขตปริมณฑลเกือบทุกปียกเว้นปี 2531 ที่ปริมณฑลจะมีค่าความไม่เท่าเทียมมากกว่า ในอีกด้านหนึ่งเมื่อพิจารณาถึงส่วนสนับสนุนของค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม จะพบว่ากรุงเทพฯมีค่าส่วนสนับสนุนภายในกลุ่มต่ำกว่าเขตปริมณฑลในปี 2529 และ 2531 โดยในกรุงเทพฯมีค่าส่วนสนับสนุนเพียงร้อยละ 33.70 และ 40.16 ขณะที่ปริมณฑลมีค่าส่วนสนับสนุนถึงร้อยละ 61.48 และ 47.23 ตามลำดับ แต่หลังจากปี 2531 เป็นต้นมากรุงเทพมหานครจะมีค่าส่วนสนับสนุนมากกว่าโดยมีค่าเกินกว่าร้อยละ 60 ส่วนในเขตปริมณฑลกลับมีค่าส่วนสนับสนุนประมาณร้อยละ 30 การที่กทม.มีค่าส่วนสนับสนุนภายในกลุ่มมากกว่าเขตปริมณฑลตั้งแต่ปี 2533 เป็นต้นมา เนื่องจากจำนวนประชากรที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างภายหลังจากการถ่วงน้ำหนักแล้ว ซึ่งในที่นี้เรียกว่าสัดส่วนของตัวอย่างในเขตกทม.มีมากกว่าเขตปริมณฑลอย่างเห็นได้ชัด (มากกว่า 60%) ซึ่งสัดส่วนตัวอย่างนี้จะใช้เป็นน้ำหนักในการคำนวณส่วนสนับสนุนภายในกลุ่ม ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มของเขตกทม.และเขตปริมณฑลสามารถ

อธิบายได้จากปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของประชากรและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานดังที่จะกล่าวต่อไป

ความไม่เท่าเทียมในปัจจัยทางด้านประชากร

ตารางที่ 5.6-5.17 แสดงถึงความไม่เท่าเทียมของปัจจัยทางด้านคุณลักษณะของประชากรจะเห็นได้ว่า ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มของอายุ และ เพศสามารถอธิบายการเกิดความไม่เท่าเทียมของการกระจายรายได้ในกทม.และปริมณฑลได้น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าความไม่เท่าเทียมในรายได้ระหว่างเพศชายและหญิงที่มีค่าน้อยมากและส่งผลให้ส่วนสนับสนุนระหว่างกลุ่มมีค่าไม่เกินร้อยละ 1 ทุกปี ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับความไม่เท่าเทียมในรายได้ระหว่างกลุ่มอายุภายในเขตและปีเดียวกันพบว่าเพศมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มและส่วนสนับสนุนระหว่างกลุ่มน้อยกว่าอายุทุกปี โดยที่ส่วนสนับสนุนระหว่างกลุ่มของเพศจะมีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ -0.16-0.38 สำหรับเขตกทม. และมีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ 0.34-2.2 สำหรับเขตปริมณฑล ส่วนความไม่เท่าเทียมทางอายุจะเป็นแหล่งของการเกิดความไม่เท่าเทียมในเขตปริมณฑลมากกว่ากรุงเทพฯ ในเกือบทุกปี ยกเว้นปี 2529 โดยจะมีส่วนสนับสนุนระหว่างร้อยละ 1.01-2.71 ในกรุงเทพฯ และมีส่วนสนับสนุนระหว่างร้อยละ 0.86-7.11 ในเขตปริมณฑลซึ่งจะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ในทางตรงกันข้ามการศึกษาจะมีความสามารถสูงต่อการอธิบายถึงการเกิดความไม่เท่าเทียมในรายได้ กรุงเทพฯจะมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างชั้นการศึกษาและส่วนสนับสนุนเพิ่มสูงขึ้นจนกระทั่งถึงปี 2531 ค่าทั้งสองจึงเริ่มลดลงและเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี 2535 ค่าส่วนสนับสนุนระหว่างกลุ่มการศึกษาจะมีค่าอยู่ระหว่างร้อยละ 7.06-26.05 ส่วนปริมณฑลจะมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างชั้นของการศึกษาสูงขึ้นทุกปีแต่ค่าของส่วนสนับสนุนจะลดลงเล็กน้อยระหว่างปี 2529-2531 โดยมีค่าส่วนสนับสนุนอยู่ระหว่างร้อยละ 14.12-24.99

จากสมมติฐานของวงจรชีวิต (Life cycle-Income Hypothesis) ที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ของอายุและรายได้ว่าบุคคลจะมีรายได้สูงขึ้นเมื่ออายุมากขึ้น และรายได้จะสูงขึ้นจนถึงระดับสูงสุด ณ จุดหนึ่งของอายุ จากนั้นรายได้จะลดลงปรากฏว่าสมมติฐานในข้อนี้สามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอายุและรายได้ของกรุงเทพฯได้เพียงปีเดียวเท่านั้นคือปี 2535 โดยรายได้จะสูงที่สุดในกลุ่มผู้มีอายุระหว่าง 50-55 ปี จากนั้นจะลดลงในกลุ่มผู้มีอายุมากกว่า 60 ปี การที่ผลส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามทฤษฎีนั้นเกิดเนื่องจากหน่วยของรายได้ที่ใช้คือรายได้ต่อหัวของครัวเรือนที่นำจำนวนสมาชิกทั้งหมดของครัวเรือนมาหารด้วยรายได้ทั้งหมดของครัวเรือนซึ่งจำนวนสมาชิกของครัวเรือนนี้ได้รวมเอาผู้ที่ไม่ได้ทำงานไว้ด้วย จึงส่งผลให้รายได้โดยเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มอายุมีค่าใกล้เคียงกันมาก ดังนั้นค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มจึงมีค่าน้อยทุกปี ในอีกด้านหนึ่งเพศชายและเพศหญิง

จะมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มน้อยกว่าอายุ เนื่องจากมีจำนวนกลุ่มและความแตกต่างระหว่างรายได้น้อยกว่า แต่สำหรับการศึกษาผลที่ได้เป็นไปตามทฤษฎีทุนมนุษย์คือผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงขึ้นจะมีรายได้มากขึ้นเนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาสูงขึ้นจะส่งผลให้ประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มมากขึ้นด้วย โดยในปี 2535 หัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจะมีรายได้โดยเฉลี่ยสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่มีการศึกษาระดับประถมต้นประมาณ 3.32 เท่าและ 3.11 เท่า และสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและช่างเทคนิคประมาณ 1.78 เท่าและ 1.48 เท่า ในเขตกทม.และปริมณฑลตามลำดับ

เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของรายได้ตามอายุ เพศ และ การศึกษาพบว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในกทม.จะสูงกว่ารายได้เฉลี่ยของครัวเรือนในเขตปริมณฑลเกือบทุกกลุ่มอายุ เพศ และ การศึกษา ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากความแตกต่างทางด้านระบบเศรษฐกิจโดยในกทม.จะประกอบด้วยระบบเศรษฐกิจที่มีความก้าวหน้ามากกว่า ทำให้ต้องการแรงงานที่มีมาตรฐานสูงกว่าดังนั้นผู้ที่มีการศึกษาสูงจะหางานทำได้ง่ายกว่าในกทม.

การจัดอันดับความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มอายุและเพศเมื่อเปรียบเทียบระหว่างดัชนี Gini และ ดัชนีShorrocks ปรากฏว่าในเขตกทม.มีการเรียงลำดับค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มอายุเดียวกันตรงกันในดัชนีทั้ง 2 ประเภททุกปี โดยกลุ่มที่หัวหน้าครัวเรือนอายุน้อยกว่า 20 ปี และอายุ 20-29 ปี จะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้นจะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มที่เปลี่ยนแปลงไปมาก เขตปริมณฑลจะมีเพียงปี 2531 เพียงปีเดียวที่มีการจัดอันดับของดัชนีทั้งสองไม่ตรงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มที่หัวหน้าครัวเรือนอายุน้อยกว่า 20 ปีจะมีค่าของดัชนี Shorrocks สูงแตกต่างจากปีอื่น ๆ มากและค่าที่วัดโดยดัชนี Shorrocks จะสูงกว่าดัชนีGini โดยมีค่าเท่ากับ 0.861 และ 0.351 ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากจำนวนตัวอย่างมีขนาดเล็กทำให้ข้อมูลผิดปกติมีอิทธิพลต่อค่าดัชนี นอกจากนี้การที่กลุ่มอายุของปีนี้โดยส่วนใหญ่มีการจัดอันดับของดัชนีทั้งสองไม่ตรงกันยังเกิดจากความเอนเอียงของดัชนี Gini ที่ให้ความสำคัญกับชั้นที่มีรายได้สูงมากกว่าชั้นที่มีรายได้ต่ำ เช่นแบ่งประชากรออกเป็น 2 กลุ่มให้กลุ่มที่ 1 มีสัดส่วนรายได้ในชั้นที่ 1-6 มากกว่ากลุ่มที่ 2 ส่วนกลุ่มที่ 2 จะมีสัดส่วนรายได้ตั้งแต่ชั้นที่ 7 ขึ้นไปสูงกว่ากลุ่มที่ 1 ค่าดัชนี Gini ของกลุ่มที่ 2 จะต่ำกว่ากลุ่มที่ 1 ซึ่งต่างจากดัชนี Shorrocks ที่ไม่ได้เอนเอียงไปทางกลุ่มรายได้กลุ่มใด ในส่วนของค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มเพศ ดัชนีทั้ง 2 มีการจัดอันดับที่ตรงกันในทุกปีทั้งในกทม.และปริมณฑล ในกทม.ค่าการกระจายรายได้และส่วนสนับสนุนภายในกลุ่มของเพศชายจะมากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำที่อยู่ในกทม.เพศหญิงจะมีรายได้น้อยกว่าเพศชาย แต่สำหรับผู้ที่มีมีการศึกษาสูงเพศหญิงและเพศชายจะมีรายได้ที่ใกล้เคียงกัน ส่วน

ของปริมาตรนั้น เพศหญิงจะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มสูงกว่าเพศชายเพียงปีเดียวคือปี 2531

การจัดลำดับค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มการศึกษาของกทม. จากดัชนีทั้ง 2 ตรงกันเพียง 2 ปีคือปี 2529 และ 2535 ส่วนเขตปริมาตรมีการจัดอันดับตรงกันเพียงปีเดียวคือปี 2533 นอกนั้นจะมีการจัดอันดับไม่ตรงกันในบางระดับชั้นการศึกษา เหตุที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้จากสิ่งที่ได้กล่าวไปแล้วคือ เกิดจากขนาดตัวอย่าง และความเอนเอียงของดัชนีที่ใช้วัดการจัดอันดับค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มการศึกษาจะไม่รวมผู้ที่ไม่ได้รายงาน ในกทม. ถึงแม้ว่าแต่ละกลุ่มการศึกษาจะมีลำดับที่แตกต่างกันบ้างในแต่ละปีแต่ก็สามารถกล่าวได้ว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมต้นจะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มสูงกว่าหัวหน้าครัวเรือนที่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมปลาย, ช่างเทคนิคฯ และ มหาวิทยาลัยเกือบทุกปียกเว้นปี 2535 ซึ่งเขตปริมาตรก็มีความสัมพันธ์ของค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มของระดับการศึกษาทั้งสามเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากการศึกษาจะกำหนดลักษณะของงานและขนาดของรายได้ ผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงจะมีความสามารถในการทำงานสูงกว่าและจะเข้าไปทำงานในตลาดแรงงานในระบบที่มีอัตราค่าจ้างที่สูงและแน่นอนกว่า ส่วนผู้ที่จบการศึกษาในระดับต่ำนั้น การศึกษาจะไม่มีส่วนช่วยในการหางานทำจึงต้องเข้าไปทำงานอยู่ในตลาดแรงงานนอกระบบ (เช่นพวกขายแรงงาน หาบเร่ แผงลอย) ที่มีรายได้ไม่แน่นอน จึงส่งผลให้การกระจายรายได้ของคนกลุ่มนี้มีความแปรปรวนสูงกว่า นอกจากนี้เมื่อทำการเปรียบเทียบค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มการศึกษา ระหว่างกทม. และปริมาตรพบว่าโดยส่วนใหญ่กลุ่มผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำ เช่นระดับประถมศึกษาตอนต้น เขตปริมาตรจะมีค่าความไม่เท่าเทียมในรายได้สูงกว่าในเขตกทม. ในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูง (ม. ปลายและช่างเทคนิค และ มหาวิทยาลัย) ในกทม. จะมีค่าความไม่เท่าเทียมในรายได้สูงกว่า ทั้งนี้เนื่องจากในเขตกทม. จะมีสัดส่วนของแรงงานที่ทำงานในตลาดแรงงานในระบบมากกว่าและมีสัดส่วนของแรงงานที่ทำงานในตลาดแรงงานนอกระบบน้อยกว่าในเขตปริมาตร

ความไม่เท่าเทียมในปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน

ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานจะพิจารณาได้จากตารางที่ 5.18-5.29 อาชีพจะเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของปัจจัยนี้ที่ก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในเขตกทม. โดยจะมีค่ามากขึ้นเรื่อยๆ จากปี 2529-2535 และมีค่าสัดส่วนของความไม่เท่าเทียมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 12.04-23.02 แต่ในเขตปริมาตรอาชีพจะมีความสำคัญเท่ากับขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมในการทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมในรายได้ระหว่างกลุ่ม เนื่องจากปี 2529 และ 2535

อาชีพจะมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มและส่วนสนับสนุนสูงกว่าชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม แต่ปี 2531 และ 2533 เหตุการณ์กลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม เขตปริมณฑลจะมีค่าส่วนสนับสนุนระหว่างอาชีพอยู่ระหว่างร้อยละ 14.56-21.41

เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยรายได้ของกลุ่มอาชีพต่างๆ โดยในที่นี้จะไม่พิจารณาถึงผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ พบว่าในกรุงเทพมหานคร ผู้บริหารจะมีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนสูงที่สุดซึ่งจะมีรายได้เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยโดยรวมมากกว่า 2 เท่าทุกปี และมีแนวโน้มที่จะมีอัตราการเพิ่มของรายได้ของกลุ่มสูงกว่าอัตราการเพิ่มของค่าเฉลี่ยโดยรวมมากขึ้นเรื่อยๆ รองลงมาได้แก่นักวิชาชีพจะมีรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมประมาณ 1.6-2 เท่า โดยมีแนวโน้มการเพิ่มของรายได้ภายในกลุ่มเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยโดยรวมลดลงจากปี 2529-2535 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำที่สุดได้แก่เกษตรกรและแรงงาน ผู้ใช้แรงงานที่อยู่ในกรุงเทพฯจะมีรายได้สูงกว่าเกษตรกรเกือบทุกปี แต่ทั้งสองกลุ่มนี้ก็จะมีรายได้ต่ำกว่าอย่างมากเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยโดยรวม โดยเกษตรกรจะมีรายได้เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.54-0.87 ส่วนผู้ใช้แรงงานจะมีรายได้ประเภทเดียวกันระหว่าง 0.66-0.79 นอกจากนี้ทั้งสองกลุ่มยังมีแนวโน้มอัตราการเพิ่มของรายได้ต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของค่าเฉลี่ยโดยรวม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จัดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้การกระจายรายได้ระหว่างอาชีพต่างๆ ในกรุงเทพฯมีแนวโน้มแยกลงถึงแม้ว่าค่าความไม่เท่าเทียมในเขตปริมณฑลจะมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีแต่ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มกลับสูงขึ้นซ้ำกว่าจึงทำให้ส่วนสนับสนุนระหว่างกลุ่มมีแนวโน้มลดลงจากปี 2529-2533 อาชีพที่มีรายได้สูงสุดของเขตปริมณฑลจะแตกต่างกันไปในแต่ละปี โดยปี 2529 นักวิชาชีพจะมีรายได้สูงสุด รองลงมาได้แก่นักบริหาร แต่ในปี 2531 พนักงานเสมียนกลับมีรายได้มากที่สุด ส่วนปี 2533 และ 2535 นักวิชาชีพและนักบริหารจะมีรายได้สูงสุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากจำนวนตัวอย่างของครัวเรือนที่ประกอบอาชีพนักวิชาชีพ นักบริหารของทุกปี และพนักงานเสมียนในปี 2531 มีขนาดเล็ก (พิจารณาได้จากสัดส่วนตัวอย่าง) กลุ่มที่มีรายได้ต่ำที่สุดคือเกษตรกรและผู้ใช้แรงงาน โดยผู้ใช้แรงงานจะมีรายได้สูงกว่าเกษตรกรทุกปี อีกทั้งยังมีรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมหรือต่ำกว่าเพียงเล็กน้อย แต่ทั้งสองอาชีพก็มีแนวโน้มที่จะมีอัตราการเพิ่มของรายได้ลดลงเมื่อเทียบกับอัตราการเพิ่มของค่าเฉลี่ยโดยรวม โดยเกษตรกรจะมีรายได้เมื่อเทียบกับรายได้เฉลี่ยโดยรวมอยู่ระหว่าง 0.57-0.73 ส่วนผู้ใช้แรงงานจะมีสัดส่วนอยู่ระหว่าง 0.97-1.18 อาชีพพนักงานเสมียน พนักงานขาย และ พนักงานบริการจัดได้ว่ามีรายได้อยู่ในระดับปานกลางและมีรายได้โดยทั่วไปสูงกว่ารายได้เฉลี่ยโดยรวมหรือต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยโดยรวมเพียงเล็กน้อยทั้งในกรุงเทพฯและปริมณฑล

ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มตามชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมในกทม.มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆทั้งค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มและส่วนสนับสนุน โดยค่าส่วนสนับสนุนจะอยู่ระหว่างร้อยละ 13.33-18.39 นักวิชาชีพจะมีรายได้สูงสุดและเป็นเพียงชั้นทางเศรษฐกิจชั้นเดียวที่

มีรายได้สูงกว่าเมื่อเทียบกับรายได้เฉลี่ยโดยรวมทุกปี เกษตรกรเจ้าของที่ดิน เกษตรกรเช่าที่ดินและ
 คนงานจัดเป็นชั้นที่มีรายได้ต่ำกว่าชั้นอื่นๆ โดยมีรายได้เมื่อเทียบกับรายได้เฉลี่ยโดยรวมไม่ถึง 0.5
 หรือสูงกว่า 0.5 เพียงเล็กน้อย แต่อาจมีบางปีที่เกษตรกรเจ้าของที่ดินหรือเกษตรกรเช่าที่ดินมีรายได้
 สูงกว่านักวิชาชีพ เนื่องจากมีตัวอย่างขนาดเล็กทำให้รายได้ผิดปกติมีอิทธิพลสูงกว่ารายได้เฉลี่ยของ
 กลุ่มได้ง่าย เขตปริมณฑลจะมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มและส่วนสนับสนุนสูงกว่ากรุงเทพฯ
 เรื่อยมาจนกระทั่งปี 2535 กรุงเทพฯจะมีค่าความไม่เท่าเทียมมากกว่า ค่าความไม่เท่าเทียมระหว่าง
 กลุ่มและส่วนสนับสนุนของเขตปริมณฑล จะมีค่าลดลงเพียงเล็กน้อยในช่วงปี 2531-2533 เพียงช่วง
 เดียว โดยมีค่าส่วนสนับสนุนอยู่ระหว่างร้อยละ 15.30-20.76 กลุ่มที่มีรายได้สูงที่สุดในเขตปริมณฑล
 คือ นักวิชาชีพ รองลงมาได้แก่ผู้ประกอบการและลูกจ้าง ซึ่งนักวิชาชีพและผู้ประกอบการล้วนมี
 รายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมทุกปี และเช่นเดียวกันกับเขตกรุงเทพฯ เกษตรกรเจ้าของที่ดิน เกษตร
 กรเช่าที่ดิน และคนงานเป็นกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่ารายได้เฉลี่ยโดยรวมยกเว้นกลุ่มเกษตรกรเช่าที่ดิน
 ของปี 2531 ที่มีรายได้สูงกว่ารายได้เฉลี่ยโดยรวม 0.04 และโดยทั่วไปคนงานจะมีรายได้ต่ำที่สุด

ในบรรดาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน ภาคเศรษฐกิจมีความสำคัญน้อยที่สุดในการ
 อธิบายถึงความไม่เท่าเทียมของรายได้ กรุงเทพมหานครมีค่าส่วนสนับสนุนความไม่เท่าเทียม
 ระหว่างกลุ่มเพียงร้อยละ 1.26, 3.25, 0.14 และ 0.62 ในปี 2529, 2531, 2533 และ 2535 ส่วนเขต
 ปริมณฑลในปีเดียวกันมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มร้อยละ 8.46, 6.33, 5.75 และ 11.93 ตาม
 ลำดับ ถึงแม้ว่าความไม่เท่าเทียมระหว่างภาคเศรษฐกิจจะมีความสำคัญน้อยต่อการก่อให้เกิดความ
 ไม่เท่าเทียม แต่ก็เป็นส่วนสำคัญที่แสดงให้เห็นว่าการที่ภาคเกษตรกรรมยังคงมีความสำคัญในระบบ
 เศรษฐกิจจะก่อให้เกิดความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มมากกว่าภาคเศรษฐกิจที่ภาคเกษตรกรรมมีความ
 สำคัญน้อย ซึ่งเห็นได้จากการเปรียบเทียบค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มระหว่างเขตกทม.และ
 ปริมณฑล จากการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการผลิตของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
 ในบทที่แล้วจะพบว่า ปริมณฑลมีภาคเกษตรกรรมที่มีขนาดใหญ่กว่ามากเมื่อเทียบกับเขตกทม. ดัง
 นั้นจึงมีค่าความไม่เท่าเทียมระหว่างภาคเศรษฐกิจที่สูงกว่าเนื่องจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตรกรรมจะมี
 รายได้ต่ำกว่าภาคเศรษฐกิจอื่นๆอย่างเห็นได้ชัดในพื้นที่ทั้งสอง

การจัดลำดับความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มของชั้นทางเศรษฐกิจ โดยดัชนีShorrocks
 และดัชนีGini ของกทม. ปรากฏว่ามีการจัดลำดับที่ตรงกันอยู่ 2 ปีคือปี 2531 และ 2533 ส่วนปี
 อื่นๆมีการจัดลำดับที่ไม่ตรงกันของดัชนีทั้งสองในบางชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดลำดับ
 ของค่าดัชนีจะรวมผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพไว้ด้วยแต่จะไม่กล่าวถึง สำหรับเขตปริมณฑลก็มีการจัด
 ลำดับที่ตรงกันของดัชนีทั้งสองเพียงปีเดียวคือปี 2533 กลุ่มที่จัดได้ว่ามีความไม่เท่าเทียมภายในอยู่
 ในระดับต่ำของเขตกทม.คือเกษตรกรเจ้าของที่ดิน และคนงาน และนักวิชาชีพส่วนกลุ่มที่มีความ

ไม่เท่าเทียมภายในอยู่ในระดับสูงคือผู้ประกอบการ การจัดลำดับความไม่เท่าเทียมของชั้นทางเศรษฐกิจต่างๆอาจไม่ตรงกันทุกปี ดังเช่นนักวิชาชีพซึ่งมีการจัดอันดับของความไม่เท่าเทียมอยู่ในอันดับ 4-5 ประกอบกับมีค่าความไม่เท่าเทียมอยู่ในระดับต่ำโดยมีค่าดัชนี Shorrocks ไม่เกิน 0.3 และค่าดัชนี Gini ไม่เกิน 0.4 ดังนั้นจะถือว่านักวิชาชีพมีค่าความไม่เท่าเทียมในระดับต่ำ กลุ่มลูกจ้างนั้นอาจจัดได้ว่ามีความไม่เท่าเทียมในระดับปานกลาง-ต่ำเนื่องจากส่วนใหญ่มีค่าความไม่เท่าเทียมสูงกว่านักวิชาชีพและมีค่าของดัชนีทั้งสองเป็นไปตามที่กล่าวมาแล้ว ส่วนเกษตรกรเช่าที่ดินนั้นไม่สามารถจัดอันดับได้เนื่องจากมีค่าของดัชนีที่เปลี่ยนแปลงมากในแต่ละปี ในเขตปริมณฑลกลุ่มที่จัดได้ว่ามีความไม่เท่าเทียมอยู่ในระดับต่ำจะคล้ายกับกรุงเทพฯคือ กลุ่มคนงาน นักวิชาชีพ และลูกจ้าง ส่วนเกษตรกรเจ้าของที่ดินและผู้ประกอบการมีความไม่เท่าเทียมอยู่ในระดับสูงและค่อนข้างสูง และไม่สามารถจัดกลุ่มของเกษตรกรเช่าที่ดินได้เนื่องจากเหตุผลเดียวกันกับที่กล่าวไปแล้ว

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าขณะที่เกษตรกรเจ้าของที่ดินของกทม.มีความไม่เท่าเทียมอยู่ในระดับต่ำแต่กลับมีความไม่เท่าเทียมในระดับสูงในเขตปริมณฑล ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ว่าเกษตรกรจะเป็นเจ้าของที่ดินในขนาดเดียวกันแต่ก็มีความแตกต่างทางด้านจำนวนสมาชิกในครัวเรือน โดยเกษตรกรในกทม.จะมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่าโดยเปรียบเทียบ สำหรับกลุ่มนักวิชาชีพที่อยู่ในกทม.และปริมณฑลจัดเป็นกลุ่มที่มีความไม่เท่าเทียมอยู่ในระดับต่ำเนื่องจากนักวิชาชีพเกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูงซึ่งเป็นการประกันถึงรายได้ขั้นต่ำในระดับหนึ่ง ส่วนคนงานและลูกจ้างจะมีรายได้หลักจากค่าจ้างและเงินเดือนโดยสถานประกอบการต่างๆโดยเฉพาะสถานประกอบการขนาดใหญ่จะกำหนดอัตราค่าจ้างที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ส่งผลให้คนกลุ่มนี้มีความแปรปรวนในรายได้ต่ำ กลุ่มที่จัดได้ว่ามีความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มสูงทั้งในกทม.และปริมณฑลคือผู้ประกอบการ เนื่องจากรายได้ของผู้ประกอบการจะได้จากกำไรซึ่งจะแตกต่างกันไปตามผู้ประกอบการแต่ละคนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ชนิดและขนาดของกิจการ, ความเสี่ยง และ สภาพตลาด

ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มอาชีพต่างๆของกทม.จะมีการจัดอันดับของดัชนีทั้งสองที่เหมือนกันเพียงปีเดียวคือปี 2535 และเขตปริมณฑลก็มีการจัดลำดับในดัชนีทั้งสองตรงกันเพียงปีเดียวคือปี 2529 โดยกลุ่มอาชีพที่จัดได้ว่ามีความไม่เท่าเทียมในระดับต่ำของเขตปริมณฑล ได้แก่ นักวิชาชีพ, นักบริหาร, พนักงานเสมียน และ ผู้ใช้แรงงาน ซึ่งคล้ายกับเขตกทม.ที่นักวิชาชีพ, พนักงานเสมียน และ ผู้ใช้แรงงานจะมีค่าความไม่เท่าเทียมในระดับต่ำ ส่วนนักบริหารของกรุงเทพฯในปี 2535 จะมีค่าดัชนีทั้งสองมากกว่า 0.4 นอกจากนี้เกษตรกรและพนักงานขายของกรุงเทพฯเป็นกลุ่มที่มีความไม่เท่าเทียมภายในอยู่ในระดับสูง ส่วนพนักงานบริการจะมีค่าความไม่เท่าเทียมในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับเขตปริมณฑลที่เกษตรกรจะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายใน

ในกลุ่มสูงสุด ส่วนพนักงานขายจะมีค่าความไม่เท่าเทียมในระดับปานกลาง-สูง และพนักงานบริการจะมีค่านี้อยู่ในระดับปานกลาง-ต่ำ โดยค่าความไม่เท่าเทียมมีแนวโน้มลดลง การอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างของการกระจายรายได้ในอาชีพต่างๆสามารถใช้เหตุผลเดียวกันกับการอธิบายถึงสาเหตุของความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มของชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม

สำหรับความไม่เท่าเทียมภายในภาคเศรษฐกิจต่างๆของเขตกทม.มีการจัดลำดับของภาคเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละปี โดยภาคที่มีใช้เกษตรกรรมยกเว้นภาคอุตสาหกรรมมีค่าดัชนีที่ลดลงจากปี 2529-2531 จากนั้นจะเพิ่มสูงขึ้นจนกระทั่งถึงปี 2535 ส่วนภาคเกษตรกรรมจะมีค่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มอยู่ในระดับสูงทุกปียกเว้นปี 2531 ที่มีค่านี้ลดลงอย่างมากจากปี 2529 คือลดลงจาก 0.486 และ 0.505 เมื่อวัดโดยดัชนีShorrocks และดัชนีGini มาอยู่ที่ 0.189 และ 0.330 ตามลำดับ ส่วนภาคอุตสาหกรรมของเขตปริมณฑลจะมีค่าความไม่เท่าเทียมในระดับต่ำทุกปีแต่ก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากปี 2529-2535 ภาคเศรษฐกิจอื่นๆที่นอกเหนือจากภาคอุตสาหกรรมจะมีค่าดัชนีที่แตกต่างกันมากในแต่ละปีและไม่สามารถจัดอันดับที่แน่นอนได้

เป็นที่น่าสังเกตว่าความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่มของภาคอุตสาหกรรมในเขตปริมณฑลจะต่ำกว่ากรุงเทพฯและรายได้เฉลี่ยของผู้ที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมของปริมณฑลมีแนวโน้มต่ำกว่ากรุงเทพฯมากขึ้นเรื่อยๆ ถึงแม้ว่าภาคอุตสาหกรรมของเขตปริมณฑลจะมีอัตราการเจริญเติบโตและสัดส่วนการผลิตในผลิตภัณฑ์ภาคสูงกว่ากรุงเทพมหานครก็ตาม ทั้งนี้อาจเนื่องจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมเข้าไปยังเขตปริมณฑลที่เป็นไปอย่างรวดเร็วนั้นเป็นเพียงการขยายพื้นที่ตั้งโรงงานเพื่อแสวงหาแรงงานราคาถูกเท่านั้นแต่ไม่ได้ส่งเสริมให้เกิดผู้ประกอบการภายในท้องถิ่นขึ้นมากนัก

ตารางที่ 5.1

การกระจายรายได้ตามชั้นของรายได้ในกทม. และปริมณฑล

กรุงเทพฯ

ปริมณฑล

ชั้นรายได้	2529	2531	2533	2535	2529	2531	2533	2535
ชั้นต่ำที่	2.4	2.4	2.2	2.1	2.4	2.1	2.2	2.0
สุด								
2 nd	3.8	3.8	3.5	3.2	4.0	3.4	3.7	3.3
3 rd	4.7	5.0	4.5	4.2	5.3	4.4	4.5	4.3
4 th	5.7	6.0	5.4	5.0	6.5	5.8	5.7	5.4
5 th	6.9	7.0	6.8	6.1	7.5	7.2	6.7	6.6
6 th	7.9	8.3	7.9	7.3	8.7	8.7	7.7	8.1
7 th	9.3	9.8	9.5	9.0	9.1	10.4	9.3	9.6
8 th	11.6	12.0	11.7	11.3	11.9	12.8	11.4	11.9
9 th	15.6	15.8	15.9	15.3	14.9	16.5	15.5	15.7
ชั้นสูงที่	32.1	29.9	32.6	36.5	29.7	28.7	33.3	33.1
สุด								
รายได้ต่ำ	6.2	6.2	5.7	5.3	6.4	5.5	5.9	5.3
ที่สุด 20%								
รายได้สูง	47.7	45.7	48.5	51.83	44.6	45.2	48.8	48.8
ที่สุด 20%								

แหล่งที่มา: คำนวณจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม , สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 5.2

ค่าความไม่เท่าเทียมและส่วนสนับสนุนของความสัมพันธ์ไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มต่างๆในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยในการแบ่งประเภท	2529		2531		2533		2535	
	ดัชนีShorroch	ส่วนสนับสนุน อันดับ	ดัชนีShorroch	ส่วนสนับสนุน อันดับ	ดัชนีShorroch	ส่วนสนับสนุน อันดับ	ดัชนีShorroch	ส่วนสนับสนุน อันดับ
ปัจจัยทางด้านภูมิภาค								
ภูมิภาค	0.013	4.88	0.039	12.61	0.013	4.18	0.021	5.77
ปัจจัยทางด้านประชากร								
เพศ	0.001	0.38	0.000	0.09	0.001	-0.16	0.000	0.02
อายุ	0.007	2.50	0.003	1.01	0.008	2.71	0.006	1.69
การศึกษา	0.02	7.06	0.063	24.19	0.053	17.35	0.094	26.05
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ								
การจ้างงาน								
อาชีพ	0.034	12.04	0.044	17.11	0.059	19.40	0.083	23.02
ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม	0.037	13.33	0.044	16.87	0.046	15.21	0.066	18.39
ภาคเศรษฐกิจ	0.004	1.26	0.008	3.25	0.000	0.14	0.002	0.62

ตารางที่ 5.3

ค่าความไม่เท่าเทียมและส่วนสั่นของความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มต่างๆในเขตปริมณฑล

ปัจจัยในการแบ่งประเภท	2529		2531		2533		2535	
	ดัชนีShorrocks	ส่วนสั่น	ดัชนีShorrocks	ส่วนสั่น	ดัชนีShorrocks	ส่วนสั่น	ดัชนีShorrocks	ส่วนสั่น
ปัจจัยทางด้านภูมิภาค								
ภูมิภาค	0.013	4.88	0.039	12.61	0.013	4.18	0.021	5.77
ปัจจัยทางด้านประชากร								
เพศ	0.001	0.36	0.006	2.20	0.001	0.51	0.001	0.34
อายุ	0.002	0.86	0.008	2.75	0.017	5.60	0.023	7.11
การศึกษา	0.035	14.29	0.040	14.12	0.046	15.16	0.080	24.99
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ								
การจ้างงาน								
อาชีพ	0.04	16.17	0.045	15.93	0.044	14.56	0.068	21.41
ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม	0.038	15.30	0.058	20.67	0.049	16.08	0.060	18.91
ภาคเศรษฐกิจ	0.021	8.46	0.018	6.33	0.017	5.75	0.038	11.93

ตารางที่ 5.4

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามภูมิภาค พ.ศ.2529 และ 2531

ภูมิภาค	2529				2531						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrocks	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrocks	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	
กรุงเทพ	32.67	2019	0.279	0.396	33.70	48.14	2386	1.29	0.258	0.379	40.16
ปริมณฑล	67.33	1438	0.88	0.364	61.48	51.86	1365	0.74	0.282	0.388	47.23
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม			0.257		95.18				0.271		87.39
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.013	4.88				0.039		12.61
ทั้งจังหวัด	100	1628	1.00	0.270	100	100	1857	1.00	0.310		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.5

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามภูมิภาค พ.ศ.2538 และ 2535

ภูมิภาค	2538				2535				ส่วน สนับสนุน	
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorroek	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorroek		ดัชนี Gini
กรุงเทพ	68.52	3275	1.11	0.305	65.72	4931	1.14	0.360	0.443	63.45
ปริมณฑล	31.48	2287	0.77	0.304	30.10	3174	0.74	0.319	0.419	30.78
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.305	95.82			0.346		94.57
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.013	4.18			0.021		5.77
ทั้งจังหวัด	100	2964	1.00	0.318	100	4310	1.00	0.367		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.6
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอายุ พ.ศ.2529

อายุ	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล							
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	สัดส่วน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	
<20	1.06	2031	1.01	0.160	0.295	0.61	0.19	753	0.52	0.265	0.336	0.20
20-29	14.81	1786	0.88	0.199	0.335	10.57	10.60	1334	0.93	0.150	0.270	6.46
30-39	29.42	1814	0.90	0.269	0.388	28.42	20.88	1556	1.08	0.285	0.386	24.06
40-49	24.26	1999	0.99	0.257	0.382	22.38	25.58	1470	1.02	0.279	0.376	28.88
50-59	19.32	2236	1.11	0.284	0.399	19.69	22.31	1456	1.01	0.194	0.314	17.53
>60	11.13	2544	1.26	0.397	0.463	15.38	20.43	1317	0.92	0.266	0.355	22.01
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.272		97.50				0.245		99.14
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.007		2.50				0.002		0.86
ทั้งจังหวัด	100	2020	1.00	0.279		100	100	1438	1.00	0.247		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ
a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.7
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอายุ พ.ศ.2531

อายุ	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	สัดส่วน สนับสนุน	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	
<20	1.39	1586	0.66	0.271	0.73	0.73	1332	0.98	0.861	0.351	3.32
20-29	16.66	2121	0.89	0.317	12.15	12.15	1632	1.20	0.222	0.317	8.60
30-39	26.11	2441	1.02	0.391	27.62	27.62	1375	1.01	0.254	0.357	20.74
40-49	27.03	2436	1.02	0.397	29.10	29.10	1267	0.93	0.259	0.382	21.15
50-59	16.37	2548	1.07	0.360	14.93	14.93	1597	1.17	0.295	0.389	18.33
>60	12.43	2392	1.00	0.402	14.45	14.45	1163	0.85	0.290	0.380	25.11
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.256	98.98	98.98			0.274		97.25
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.003	1.01	1.01			0.008		2.75
ทั้งหมด	100	2386	1.00	0.259	100	100	1365	1.00	0.282		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่จัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.8
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอายุ พ.ศ.2538

อายุ	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล					
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	สัดส่วน สนับสนุน	รายได้เฉลี่ย a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน
<20	2.13	2500	0.76	0.126	0.246	0.88	1705	0.084	0.139	0.03
20-29	16.85	2625	0.80	0.214	0.33	11.82	3434	0.538	0.515	18.64
30-39	24.91	3134	0.96	0.331	0.423	27.02	2365	0.244	0.365	17.88
40-49	22.57	3237	0.99	0.264	0.386	19.56	2369	0.298	0.415	23.19
50-59	19.83	3721	1.14	0.331	0.426	21.54	2038	0.227	0.352	15.05
>60	13.71	3872	1.18	0.367	0.443	16.48	1828	0.257	0.368	19.61
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.297		97.29		0.287		94.40
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.008		2.71		0.017		5.60
ทั้งจังหวัด	100	3275	1.00	0.305		100	2287	1.00	0.304	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.9
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอายุ พ.ศ.2555

อายุ	กรุงเทพมหานคร ^๑				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	สัดส่วน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน
<20	1.76	3247	0.176	0.274	0.86	0.59	2973	0.94	0.104	0.210	0.19
20-29	16.70	4128	0.264	0.377	12.26	11.59	3510	1.11	0.196	0.326	7.11
30-39	25.65	4711	0.417	0.473	29.74	23.68	3644	1.15	0.350	0.435	25.94
40-49	24.17	5176	0.382	0.452	25.66	23.56	3633	1.14	0.382	0.441	28.20
50-59	15.67	5574	0.341	0.438	16.75	19.34	3073	0.97	0.290	0.399	17.58
>60	14.05	5263	0.334	0.431	13.02	21.24	2057	0.65	0.208	0.335	13.87
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม			0.354		98.31				0.297		92.89
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม			0.006		1.69				0.023		7.11
ทั้งจังหวัด	100	4931	1.00	0.360	100	100	3174	1.00	0.319		100

แหล่งที่มา : ความจากข้อมูลการสำรวจภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.10

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามเพศ พ.ศ.2529

เพศ	กรุงเทพมหานคร				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) α /	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สัมบูรณ์	สัดส่วน สัมพัทธ์	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) α /	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สัมบูรณ์	
ชาย	77.19	1968	0.97	0.283	78.28	80.47	1408	0.98	0.251	0.367	81.84
หญิง	22.81	2195	1.09	0.261	21.34	19.53	1563	1.09	0.225	0.338	17.81
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.280	99.62				0.246		99.64
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.001	0.38				0.001		0.36
ทั้งจังหวัด	100	2020	1.00	0.279	100	100	1438	1.00	0.247		100

แหล่งที่มา : คำนวณจากข้อมูลการสำรวจภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

α / หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.11

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามเพศ พ.ศ.2531

เพศ	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	
ชาย	76.26	2357	0.99	0.258	76.26	75.63	1447	1.06	0.274	0.379	73.59
หญิง	23.74	2478	1.04	0.257	23.66	24.37	1110	0.81	0.280	0.393	24.21
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.258	99.91				0.276		97.80
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม				0.000	0.09				0.006		2.20
ทั้งจังหวัด	100	2386	1.00	0.258	100	100	1365	1.00	0.282		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.12

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามเพศ พ.ศ.2538

เพศ	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน สนับสนุน	
ชาย	73.72	3283	1.00	0.312	0.414	75.43	2354	1.03	0.323	0.420	82.14
หญิง	26.28	3257	0.99	0.287	0.393	24.73	2057	0.90	0.233	0.355	17.35
ความไม่เท่า เทียมภายใน				0.306		100.16			0.303		99.49
กลุ่ม ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม						-0.16			0.001		0.51
ทั้งจังหวัด	100	3275	1.00	0.305		100	2287	1.00	0.304		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.18

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามเพศ พ.ศ.2535

เปรียบเทียบ

กรุงเทพมหานคร

เพศ	กรุงเทพมหานคร			เปรียบเทียบ		
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorroek	สัดส่วน ดัชนี Gini	สัดส่วน ดัชนี Shorroek	ดัชนี Gini
ชาย	76.89	4880	0.99	0.367	78.43	0.448
หญิง	23.11	5101	1.03	0.336	21.56	0.423
ความไม่เท่า เทียมภายใน กลุ่ม				0.360	99.98	
ความไม่เท่า เทียมระหว่าง กลุ่ม						0.000
ทั้งจังหวัด	100	4931	1.00	0.360	100	0.001
					3174	1.00
					0.319	0.318
						99.66
						0.34
						100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม.สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.14

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามการศึกษา พ.ศ.2529

ระดับการศึกษา	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrocks	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrocks	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน	
ไม่เป็นทางการ	7.31	1601	0.79	0.162	0.309	4.26	1310	0.91	0.210	0.334	10.32
ประถมศึกษาตอนต้น	50.44	1724	0.85	0.323	0.370	58.37	1215	0.84	0.234	0.353	55.43
ประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมต้น	22.30	1863	0.92	0.200	0.333	15.95	1580	1.10	0.147	0.284	10.12
มัธยมปลายและช่างเทคนิค	12.56	2620	1.30	0.193	0.328	8.70	2094	1.46	0.182	0.31	7.21
มหาวิทยาลัย	7.08	4878	2.41	0.213	0.348	5.42	4522	3.14	0.211	0.309	1.56
ไม่ได้รายงาน	0.30	2054	1.02	0.212	0.322	0.23	1579	1.10	0.331	0.42	1.07
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.259		92.94			0.212		85.71
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.02		7.06			0.035		14.29
ทั้งจังหวัด	100	2020	1.00	0.279		100	1438	1.00	0.247		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.15
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามการศึกษา พ.ศ.2531

กรุงเทพฯ¹

ปริมณฑล

ระดับการศึกษา	กรุงเทพฯ ¹				ปริมณฑล					
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน
ไม่เป็นทางการ	8.18	1632	0.192	0.318	6.07	13.82	1130	0.216	0.321	10.59
ประถมศึกษาตอนต้น	41.86	1827	0.194	0.331	31.48	64.93	1189	0.264	0.379	60.72
ประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมต้น	25.43	2078	0.87	0.328	19.86	13.74	1604	1.18	0.293	11.34
มัธยมปลายและช่างเทคนิค	14.08	3295	1.38	0.328	10.56	4.05	2831	2.07	0.189	2.71
มหาวิทยาลัย	9.59	4950	2.07	0.180	6.68	2.35	3594	2.63	0.050	0.41
ไม่ได้รายงาน	0.86	2385	1.00	0.355	1.18	1.10	1556	1.14	0.029	0.11
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม			0.196		75.81			0.242		85.88
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม			0.063		24.19			0.040		14.12
ทั้งจังหวัด	100	2386	1.00	0.258	100	100	1365	1.00	0.282	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.16

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามการศึกษา พ.ศ.2558

กรุงเทพฯ^๑

ปริมณฑล

ระดับการศึกษา	กรุงเทพฯ ^๑				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน	สัดส่วน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน
ไม่เป็นทางการ	6.60	2383	0.73	0.385	6.01	6.01	12.21	1227	0.54	0.307	7.40
ประถมศึกษาตอนต้น	38.12	2510	0.77	0.390	35.68	35.68	58.99	2138	0.93	0.411	61.14
ประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมต้น	27.83	2867	0.88	0.349	20.16	20.16	16.40	2312	1.01	0.300	9.37
มัธยมปลายและช่างเทคนิค	14.54	4085	1.25	0.367	12.03	12.03	9.16	3848	1.68	0.288	4.81
มหาวิทยาลัย	11.49	6334	1.93	0.350	8.18	8.18	2.51	5059	2.21	0.337	1.78
ไม่ได้รายงาน	1.41	2951	0.90	0.269	0.59	0.59	0.74	2455	1.07	0.180	0.34
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.252	82.65	82.65				0.258	84.84
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.053	17.35	17.35				0.046	15.16
ทั้งหมด	100	3275	1.00	0.305	100	100	100	2287	1.00	0.304	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.17

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามการศึกษา พ.ศ.2535

ปฐมฤพล

กรุงเทพฯ

ระดับการศึกษา	กรุงเทพฯ				ปฐมฤพล					
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน	สัดส่วน	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini		
ไม่เป็นทางการ	4.63	3816	0.77	0.391	3.59	9.74	1883	0.59	0.273	
ประถมศึกษาตอนต้น	39.92	3226	0.65	0.367	27.78	52.55	2470	0.78	0.397	
ประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมต้น	25.92	4080	0.83	0.386	19.97	19.64	3373	1.06	0.322	
มัธยมปลายและช่างเทคนิค	15.84	6022	1.22	0.377	11.05	10.75	5200	1.64	0.354	
มหาวิทยาลัย	13.32	10719	2.17	0.409	11.47	5.94	7683	2.42	0.293	
ไม่ได้รายงาน	0.37	7219	1.46	0.145	0.08	1.38	1107	0.35	0.243	
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.266	73.95				0.240	75.01
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.094	26.05				0.080	24.99
ทั้งจังหวัด	100	4931	1.00	0.360	100	100	3174	1.00	0.319	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.18
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอาชีพ พ.ศ.2529

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล					
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน
นักวิชาชีพ	4.73	3659	0.191	0.316	3.23	1.93	3638	0.123	0.219	0.96
นักบริหาร	2.40	4174	0.143	0.251	1.23	1.33	2375	0.023	0.088	0.13
พนักงานเสมียน	7.39	2409	0.174	0.316	4.62	5.46	1941	0.097	0.199	2.13
พนักงานขาย	19.09	2141	0.252	0.378	17.26	14.23	1650	0.295	0.386	16.99
พนักงานบริการ	9.29	2271	0.291	0.407	9.67	10.21	1653	0.214	0.313	8.84
เกษตรกร	4.48	1503	0.503	0.509	8.09	18.30	859	0.223	0.34	16.50
ผู้ใช้แรงงาน	33.05	1548	0.209	0.342	24.80	28.97	1402	0.169	0.305	19.85
ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ	19.56	1890	0.272	0.386	19.06	19.55	1345	0.233	0.341	18.43
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม			0.245		87.96			0.207		83.83
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม					12.04					16.17
ทั้งจังหวัด	100	2020	1.00	0.279	100	100	1667	1.00	0.247	100

แหล่งที่มา : ค่าความจกาคือผลของการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.19

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอาชีพ พ.ศ.2531

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน	กรุงเทพฯ				ปริมณฑล					
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน)	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสัมบูรณ์	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน)	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสัมบูรณ์
นักวิชาชีพ	5.23	4007	0.203	0.326	4.10	1.82	3181	0.047	0.113	0.30
นักบริหาร	3.17	5759	0.169	0.285	2.07	1.01	2211	0.175	0.284	0.63
พนักงานเสมียน	7.72	3145	0.164	0.304	4.90	2.00	3210	0.197	0.282	1.39
พนักงานขาย	17.47	2375	0.242	0.368	16.36	10.74	1621	0.190	0.315	7.22
พนักงานบริการ	10.46	2495	0.239	0.367	9.69	5.73	1451	0.215	0.338	4.36
เกษตรกร	3.55	1286	0.54	0.379	3.43	30.30	1002	0.73	0.452	40.87
ผู้ใช้แรงงาน	32.43	1882	0.79	0.328	25.05	26.32	1610	0.148	0.267	13.82
ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ	19.97	2098	0.88	0.351	17.28	22.08	1069	0.198	0.326	15.47
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม			0.214		82.89			0.237		84.07
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.044	17.11				0.045	15.93
ทั้งจังหวัด	100	2386	1.00	0.258	100	100	1365	1.00	0.282	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ข/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.20
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอาชีพ พ.ศ.2538

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน	กลุ่มอาชีพ ^๑				ปริมณฑล					
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน
นักวิชาชีพ	5.74	5617	0.261	0.367	4.91	2.27	4877	0.262	0.328	1.96
นักบริหาร	3.60	9169	0.275	0.393	3.25	0.73	4224	0.036	0.092	0.09
พนักงานเสมียน	9.25	3876	0.183	0.303	5.55	5.21	2642	0.12	0.237	2.05
พนักงานขาย	16.43	3236	0.280	0.4	15.07	13.64	3262	0.459	0.483	20.61
พนักงานบริการ	8.22	3046	0.261	0.378	7.03	2.87	2732	0.189	0.301	1.78
เกษตรกร	1.83	2839	0.379	0.447	2.27	21.36	1491	0.65	0.399	20.53
ผู้ใช้แรงงาน	36.24	2310	0.180	0.321	22.55	31.69	2413	0.217	0.358	22.66
ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18.68	3174	0.326	0.413	19.95	22.23	1805	0.216	0.346	15.77
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม			0.246		80.60			0.260		85.44
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่มทั้งหมด	100	3520	1.00	0.305	100	100	2287	1.00	0.304	100
			0.059		19.40			0.044		14.56

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.21
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามอาชีพ พ.ศ.2535

อาชีพของหัวหน้าครัวเรือน	กรุงเทพมหานคร				ปริมณฑล				ดัชนี Gini	ดัชนี Shorrock	ส่วนสนับสนุน
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) ๘/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) ๘/	ดัชนี Shorrock			
นักวิชาชีพ	6.49	8540	0.221	0.351	3.99	5.44	6095	0.197	0.334	3.35	
นักบริหาร	4.64	14441	0.401	0.462	5.17	1.09	9205	0.281	0.288	0.96	
พนักงานเสมียน	6.99	5333	0.204	0.339	3.96	5.91	4412	0.119	0.257	2.21	
พนักงานขาย	16.75	5240	0.380	0.452	17.70	9.10	4142	0.280	0.401	7.97	
พนักงานบริการ	9.23	4703	0.264	0.382	6.76	6.25	3827	0.190	0.302	3.71	
เกษตรกร	2.51	2814	0.433	0.467	3.02	23.50	1799	0.329	0.412	24.21	
ผู้ใช้แรงงาน	35.18	3262	0.202	0.333	19.73	25.68	3300	0.194	0.325	15.59	
ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18.21	4410	0.329	0.423	16.65	23.03	2583	0.286	0.397	20.59	
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม			0.277		76.98			0.251		78.59	
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม					23.02			0.068		21.41	
ทั้งจังหวัด	100	4939	1.00	0.360	100	100	3174	1.00	0.319	100	

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๘/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.22
ความไม่เท่าเทียมแบ่งชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2529

ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม	กรุงเทพฯ ^๑				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสัมพัทธ์	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสัมพัทธ์	
เกษตรกรเจ้าของที่ดิน	0.57	2044	1.01	0.138	0.197	0.28	932	0.65	0.360	0.432	7.73
เกษตรกรเช่าที่ดิน	1.35	951	0.47	0.220	0.323	1.06	718	0.50	0.235	0.365	4.87
คนงาน	2.63	1037	0.51	0.165	0.267	1.55	944	0.66	0.206	0.306	7.53
ลูกจ้าง	49.59	1686	0.83	0.213	0.344	37.86	1490	1.04	0.142	0.280	25.30
ผู้ประกอบการ	26.24	2012	1.00	0.288	0.4	27.09	1569	1.09	0.355	0.437	30.70
นักวิชาชีพ	10.09	3462	1.71	0.191	0.327	6.91	2633	1.83	0.121	0.247	3.12
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	9.52	2674	1.32	0.350	0.444	11.94	1230	0.86	0.152	0.269	5.44
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.242		86.69			0.209		84.69
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.037		13.33			0.038		15.30
ทั้งจังหวัด	100	2020	1.00	0.279		100	1438	1.00	0.247		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.23
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2531

ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม	กรุงเทพฯ ¹					ปริมณฑล				
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วนสนับสนุน
เกษตรกรเจ้าของที่ดิน	0.60	1887	0.79	0.124	0.236	12.41	878	0.64	0.476	20.92
เกษตรกรเช่าที่ดิน	1.21	938	0.39	0.176	0.310	7.13	1417	1.04	0.201	5.08
คนงาน	1.99	1142	0.48	0.139	0.277	13.16	642	0.47	0.118	5.51
ลูกจ้าง	53.06	2048	0.86	0.194	0.328	38.87	1449	1.06	0.191	26.26
ผู้ประกอบการ	24.03	2241	0.94	0.267	0.384	16.52	1478	1.08	0.186	10.91
นักวิชาชีพ	11.13	4516	1.89	0.190	0.327	6.93	2014	1.48	0.172	4.22
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	7.98	2663	1.12	0.262	0.377	4.98	2484	1.82	0.364	6.43
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.215					0.224	79.33
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.044					0.058	20.67
ทั้งหมด	100	2386	1.00	0.258		100	1365	1.00	0.282	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.24

ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2553

ปริมาณขาด

กรุงเทพฯ

ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม	กรุงเทพฯ			ปริมาณขาด		
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน	สัดส่วน
เกษตรกรเจ้าของที่ดิน	0.39	1659	0.51	0.08	0.148	0.10
เกษตรกรเช่าที่ดิน	0.30	1366	0.42	0.63	0.496	0.61
คนงาน	1.73	1496	0.46	0.176	0.303	1
ลูกจ้าง	56.20	2660	0.81	0.231	0.358	42.57
ผู้ประกอบการ	22.90	3258	0.99	0.354	0.436	26.55
นักวิชาชีพ	12.91	5903	1.80	0.187	0.325	7.90
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	5.57	4236	1.29	0.331	0.415	6.06
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.259		84.79
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.046		15.21
ทั้งจังหวัด	100	3520	1.00	0.305		100
					0.255	83.92
					0.049	16.08
					0.304	100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่จัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.25
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.2555

ชั้นทางเศรษฐกิจและสังคม	กรุงเทพมหานคร				ปริมณฑล			
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วน	สัดส่วน	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini
เกษตรกรเจ้าของที่ดิน	0.41	3149	0.64	0.161	0.236	0.18	0.333	0.423
เกษตรกรเช่าที่ดิน	0.35	4956	1.00	0.844	0.428	0.81	0.454	0.472
คนงาน	2.36	2480	0.5	0.220	0.321	1.44	0.094	0.225
ลูกจ้าง	53.84	3751	0.76	0.232	0.36	34.72	0.204	0.339
ผู้ประกอบการ	23.93	4883	0.99	0.411	0.473	27.35	0.285	0.399
นักวิชาชีพ	12.74	10089	2.04	0.296	0.398	10.49	0.188	0.327
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6.38	5780	1.17	0.373	0.44	6.61	0.504	0.471
ความไม่เท่าเทียมภายในกลุ่ม				0.294		86.61	0.259	
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม				0.066		18.39	0.060	
ทั้งจังหวัด	100	4939	1.00	0.360		100	0.319	

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.26
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามภาคเศรษฐกิจ พ.ศ.2529

ภาคเศรษฐกิจ	กรุงเทพฯ ¹				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorroek	ดัชนี Gini	สัดส่วน สัมบูรณ์	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorroek	ดัชนี Gini	สัดส่วน สัมบูรณ์	
ภาคเกษตรกรรม	4.46	1715	0.85	0.505	7.77	19.60	914	0.64	0.236	0.345	18.75
ภาคอุตสาหกรรม	5.09	1829	0.91	0.335	4.03	3.98	1787	1.24	0.139	0.256	2.24
ภาคการค้าและบริการ	29.68	1981	0.98	0.379	27.88	25.99	1581	1.10	0.276	0.383	29.05
ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ	5.49	1542	0.76	0.336	3.83	4.09	1448	1.01	0.272	0.345	4.50
ไม่ได้รายงาน	55.28	2131	1.05	0.398	55.23	46.34	1548	1.08	0.197	0.328	36.99
ความไม่เท่าเทียม ภายในกลุ่ม				0.276	98.74				0.226		91.54
ความไม่เท่าเทียม ระหว่างกลุ่ม				0.004	1.26				0.021		8.46
ทั้งจังหวัด	100	2020	1.00	0.279	100	100	1438	1.00	0.247		100

แหล่งที่มา : คำนวณจากข้อมูลการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.27
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามภาคเศรษฐกิจ พ.ศ. 2531

ภาคเศรษฐกิจ	กรุงเทพฯ ¹					ปริมณฑล					
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	
ภาคเกษตรกรรม	2.61	1185	0.50	0.330	1.91	30.76	1074	0.79	0.318	0.407	34.65
ภาคอุตสาหกรรม	4.03	2224	0.93	0.353	3.58	3.80	2473	1.81	0.187	0.285	2.52
ภาคการค้าและบริการ	25.83	2222	0.93	0.379	25.46	19.70	1530	1.12	0.167	0.291	11.66
ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ	4.78	1909	0.80	0.188	3.48	2.90	1423	1.04	0.058	0.146	0.59
ไม่ได้รายงาน	62.75	2550	1.07	0.377	62.33	42.85	1396	1.02	0.291	0.391	44.25
ความไม่เท่าเทียม				0.250	96.75				0.264		93.67
ภายในกลุ่ม				0.008	3.25				0.018		6.33
ความไม่เท่าเทียม											
ระหว่างกลุ่ม											
ทั้งหมด	100	2747	1.00	0.258	100	100	1365	1.00	0.282		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม, สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.28
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามภาคเศรษฐกิจ พ.ศ.2533

ภาคเศรษฐกิจ	กรุงเทพฯ ¹				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	สัดส่วนของ ตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	ส่วน สนับสนุน	
ภาคเกษตรกรรม	1.69	2739	0.84	0.471	0.473	2.61	1646	0.72	0.302	0.406	20.63
ภาคอุตสาหกรรม	5.29	3159	0.96	0.304	0.381	5.28	2085	0.91	0.245	0.366	3.76
ภาคการค้าและบริการ	23.63	3151	0.96	0.280	0.393	21.71	2620	1.15	0.353	0.423	28.99
ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ	6.59	3509	1.07	0.506	0.505	10.94	3489	1.53	0.520	0.435	7.92
ไม่ได้รายงาน	62.80	3322	1.01	0.288	0.397	59.33	2296	1.00	0.223	0.354	32.95
ความไม่เท่าเทียม ภายในกลุ่ม				0.305		99.86			0.287		94.25
ความไม่เท่าเทียม ระหว่างกลุ่ม				0.000		0.14			0.017		5.75
ทั้งจังหวัด	100	3275	1.00	0.305		100	2472	1.00	0.304		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม

ตารางที่ 5.29
ความไม่เท่าเทียมแบ่งตามภาคเศรษฐกิจ พ.ศ.2535

ภาคเศรษฐกิจ	กรุงเทพมหานคร				ปริมณฑล						
	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน	สัดส่วนของตัวอย่าง (%)	รายได้เฉลี่ย (บาท/เดือน) a/	ดัชนี Shorrock	ดัชนี Gini	สัดส่วนสนับสนุน	
ภาคเกษตรกรรม	1.47	3180	0.64	0.470	1.86	24.17	1862	0.59	0.329	0.414	24.89
ภาคอุตสาหกรรม	5.08	4139	0.84	0.427	4.75	4.26	2485	0.78	0.256	0.349	3.41
ภาคการค้าและบริการ	24.90	5038	1.02	0.463	27.98	16.64	3618	1.14	0.225	0.356	11.74
ภาคเศรษฐกิจอื่นๆ	6.77	4892	0.99	0.519	9.98	3.52	4085	1.29	0.310	0.409	3.42
ไม่ได้รายงาน	61.78	4997	1.01	0.421	54.82	51.41	3643	1.15	0.277	0.395	44.61
ความไม่เท่าเทียม				0.358	99.38				0.281		88.07
ภายในกลุ่ม				0.002	0.62				0.038		11.93
ความไม่เท่าเทียมระหว่างกลุ่ม					100						100
ทั้งจังหวัด	100	4931	1.00	0.360	100	100	3174	1.00	0.319		100

แหล่งที่มา : จำนวนจากข้อมูลการสำรวจภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม,สำนักงานสถิติแห่งชาติ

a/ หมายถึง รายได้เฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดอยู่ในรูปสัดส่วนกับค่าเฉลี่ยโดยรวม